

— jeg vil tilføje — under sin Bestyttelse; thi jeg tvivler ikke om, at der er mægtige Stemmer, der maaskee hyderligt ville stride for at hævde det formeentligt Smukkere og mere Militairiske, der skal være ved Chacoten fremfor ved den simple Hue. — Jeg maa derimod give den høitærede Krigsminister Ret overfor Udvalget, naar han har lagt Vægt paa strag at faae sin Bevilling for 2 Aar. Det er ganske klart, at mange af disse Bevillinger vanskeliggere og i mindre Grad ville komme Hærvæsenet tilgode, naar de ikke gives Krigsministeren en længere Tid forud, og han derved sættes istand til at anordne det Meget, der maa anordnes, og træffe de Foranstaltninger, der skulle træffes, førend saadanne Bestillinger kunne komme i Gang, end sige kunne ventes fuldførte. Jeg vilde i den Henseende ønske, at Udvalget vilde komme den høitagtede Minister mere imøde, end det forekommer mig, at det har gjort. — Vi have hørt det ærebe Medlem fra Koeskilde (A. Hage) lægge Vægt paa, at Udvalget kun har anbefalet Bevillingen til Haandvaaben med Ordene: „Udvalget troer at kunne tiltræde osv.“, og det ærebe Medlem hittede tillige en Tvivl om Remingtongeværet, støttet til en Notits, han har seet fra England, om en Erklæring til Gunst for et andet Gevær — det forekommer mig, at han kaldte det Henrys Gevær. Nu troer jeg, at det fra de Forhandlinger, der have været førte, og af de meget fuldstændige og, som det forekommer mig, i høi Grad tilfredsstillende Oplysninger, vi derom have modtaget fra Krigsministeren, maa være os Alle bekjendt, at det virkelig forholder sig saaledes, som den høitagtede Krigsminister idag har udtalt, og at det maa erkjendes, at det gjør vor Krigsbestyrelse Være, at det har valgt Remingtongeværet. Jeg følger ogsaa noget Bevægelserne i Udlandet i saa Henseende, og jeg maa tilstaae, at jeg med en vis Glæde, jeg havde nær sagt Stolthed, paa mit Fødelands Vegne har seet, ikke alene at i vi dette Stykke ere gaaede foran baade større og mindre Folk i Europa, men ogsaa at der, som jeg oprigtigt troer at turde antage, ikke endnu har reist sig Stemmer for at foretrække nogetsomhelst andet Gevær, heller ikke Henrygeværet, for det reming-

tonske. Men dertil kommer endnu, at det paa dette Trin af Sagen vilde være meget beehderligt, om Folkerepræsentationen — hvis den ellers kunde — vilde friste Krigsministeren til nye Forsøg og til maaskee at bringe et nyt Gevær frem. Enhver veed dog, at selv et noget mindre godt Gevær, der bruges af hele Styrken, er at foretrække for en Blanding af Geværer af forskjellig Art, forskjelligt Caliber o. s. v. Der er sikkert meget Saa her i Landet, der med Nette ville kunne tvivle om, at vi for Tiden trøstigt kunne bevolige os med, at man holder sig til Remingtongeværet, ligesom det forekommer mig, at den høitagtede Minister aldeles fuldstændigt har oplyst, hvor nødvendigt det er, at netop det Antal haves paa rede Haand, som ogsaa Udvalgets Fleertal antager at burde være tilstede. Jeg for min Deel skal derfor med Fornøielse stemme for dette Beløbs Bevilling. — Den høitærede Krigsminister har bemærket, at Udvalget overhovedet ikke sjældent mere har foreslaaet Udsættelser end Nedsættelser i hans Forlangender, og jeg nægter ikke, at Sandheden heraf navnlig har paatrængt sig mig, naar jeg saae hen til, at Udvalgets Fleertal har meent ikke at kunne tilraade Bevillingen af 50,000 Rbd. til Anskaffelse af Metal til Patroner i 1869, fordi denne Bevilling formeentlig skulde kunne opsættes til næste Finantslov. Det er jo imidlertid bekjendt, at dette Metal skal haves fra Amerika. Dets Anskaffelse udfordrer derfor en lang Tid, og det er da naturligt, at Krigsministeren ikke let vil tillade sig at bestille det, uden at han har Bevilling dertil, naar der da ikke skulde indtræde særdeles paatrængende Forhold, som nødte ham dertil. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at Repræsentationen uden ret tilstrækkelige eller afgjørende Grunde ved en saadan Udsættelse vilde udsætte Staten for Skadé og sig selv for Ansvar. Jeg for min Deel vilde derfor meget ønske, at Folkethinget ikke vilde paadrage sig dette Ansvar. — Hvad Reserverbaterierne angaaer, kan jeg gjerne være enig med det ærebe Udvalg om foreløbigt at indskrænke Bevillingen dertil, og jeg skal derfor ikke opholde mig ved dette Punkt. — Tilgeledes skal jeg for mit Vedkommende tiltræde Udvalgets Betænkkeligheder ved, paa en Tid, da vi